

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ Γ΄ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ 2016

Ὁ Πατήρ ἠὐδόκησε. Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο.

Καί ἡ Παρθένος ἔτεκε θεόν ἐνανθρωπήσαντα

Ἄστὴρ μηνύει. Μάγοι προσκυνοῦσι.

Ποιμένες θαυμάζουσι καί ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

(Τροπάριον Αἴνων τῶν Χριστουγέννων).

Ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐορτάζει σήμερον πανηγυρικῶς μυστήριον «ξένον καί παράδοξον» καί εὐαγγελίζεται τοῦτο «ἐν χαρᾷ μεγάλη σφόδρα» εἰς ἅπαντα τόν κόσμον ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει τό ὑπερφύες καί ἐξαίσιον γεγονός ὅτι ὁ θεός Πατήρ, ὁ Δημιουργός καί Κυβερνήτης τοῦ σύμπαντος, ἐξ ἄκρας ἀγάπης καί εὐσπλαγχνίας κινούμενος, ἀνεδημιούργησε, ἀνεγέννησε καί ἀνέπλασε τόν φθαρέντα ὑπό τῆς ἀμαρτίας ἄνθρωπον, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καί προαιωνίου Λόγου Αὐτοῦ. Ἡ Ἐκκλησία παρέλαβε ἐξ ἀποκαλύψεως ὅτι ἐξεπληρώθη ἡ ἐπαγγελία τοῦ θεοῦ πρὸς τοὺς προφήτας. Ὅτι, «ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. 4, 4), ἐπί Καίσαρος Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου (Λουκ. 2, 1), ἐτέχθη κατά σάρκα εἰς Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, ὁ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου εἰς Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας σαρκωθείς καί ἐνανθρωπήσας Υἱός καί Λόγος τοῦ θεοῦ. (Λουκ. 1, 34). Ὁ Χριστός Ἰησοῦς «ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων, ἐγένετο ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων, ἔλαβε δούλου μορφήν, εὐρέθη σχήματι ὡς ἄνθρωπος» (Φιλιπ. 2, 6 κ' 7), «γενόμενος ἐκ γυναικός, γενόμενος ὑπό νόμον, ἵνα οἱ ἄνθρωποι τήν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (Γαλ. 4, 4), ἵνα «γίνωμεν τέκνα θεοῦ» (Ἰωάν. 1, 12).

Αὕτη ὑπῆρξεν ἡ οἰκονομία τοῦ θεοῦ διὰ τήν ἀνακαίνισιν τῆς ἀνθρωπότητος. Κατά τόν ἱερόν ὑμνωδόν, «ὁ ἀχώρητος παντί ἐχώρηθη ἐν γαστρί, ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς καί ἐν ἀγκάλαις τῆς μητρὸς». Κατά τόν θεοφόρον τῆς Ἐκκλησίας Πατέρα Ἀθανάσιον τόν Μέγαν, «ὁ ἀσώματος καί ἄφθαρτος καί ἄυλος τοῦ θεοῦ Λόγος παρεγένετο εἰς τήν ἡμετέραν χώραν καί ἐνηνθρώπησε, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν, ἐφάνέρωσεν ἑαυτόν διὰ σώματος, ἵνα ἡμεῖς τοῦ ἀοράτου Πατρὸς ἔννοιαν λάβωμεν καί αὐτός ὑπέμεινε τήν παρ' ἀνθρώπων ὕβριν, ἵνα ἡμεῖς ἀθανασίαν κληρονομήσωμεν» (Περὶ Ἐνανθρωπήσεως, κεφ. 8 κ' 54). Ὡσαύτως κατά τόν θεοφόρον Πατέρα ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας, «ἐπέφανεν ἡμῖν ὁ Μονογενὴς τοῦ θεοῦ Λόγος, ὃν ἡ ἁγία θεοτόκος καί ἀπειρόγαμος Μαρία ἐκ Παρθενικῶν λαγόνων ἐβλάστησε, τό ζωοποιόν βλάστημα, ὁ ἐνανθρωπήσας θεός, ὁ ἐλεύθερος ἐν δούλου μορφῇ, ὁ καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, καί σὰρξ ἐγένετο- οὐκ ἐν ἀνθρώπῳ γέγονε- ἀλλὰ σὰρξ γέγονε, τούτέστιν ἄνθρωπος, οὐκ ἀποβεβληκῶς τό εἶναι θεός, ἀλλ' ἐν προσλήψει σαρκός μεμενηκῶς ὅπερ ἦν». (Ὁμιλία Β', Λεχθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ, PG 77, 988C-989A), «ἐμψυχωμένος ψυχῇ λογικῇ ἐν τῇ μιᾷ ὑποστάσει τοῦ Λόγου

σεσαρκωμένη» (Πρός Νεστόριον, Ἐπιστολή XVII, PG. 77, 116 C).

Εἰς τό ἀποκαλυπτόμενον τοῦτο θειότατον μυστήριον καλεῖται μάρτυς, συμμετοχος καί συνεργός ἡ ἀνθρωπότης, χάριν τῆς ὁποίας καί ἐτελεσιουργήθη. Ἄπλοῖ ποιμένες ἀγραυλοῦντες καλοῦνται διά στρατιᾶς ἀγγέλων, ψαλλόντων εἰς τόν οὐρανόν τοῦτον τῆς Βηθλεέμ, «*Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία*» (Λουκ. 2, 14). Καλοῦνται, ἵνα ἴδωσι εἰς τά ἴδια καί γνώριμα αὐτῶν, ἦτοι εἰς τήν φάτνην τῶν ἀλόγων ζώων, τόν νεογέννητον Χριστόν. Ἀλλά καί θεράποντες τῆς ἐπιστήμης, μάγοι Περσῶν βασιλεῖς, καλοῦνται κατά τόν ὕμνωδόν «*ὑπό τοῦ οὐρανοῦ δι' ἀστέρος καί προσφέρονται ὡς ἀπαρχή τῆς ἐξ ἔθνων Ἐκκλησίας εἰς τό κείμενον Νήπιον ἐν φάτνῃ, τούτους δέ κατέπληττον οὐ σκῆπτρα καί θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία, οὐδέν γάρ εὐτελέστερον σπηλαίου, οὐδέν δέ ταπεινότερον σπαργάνων, ἐν οἷς διέλαμψε ὁ πλοῦτος τῆς θεότητος Αὐτοῦ*».

Τήν κατά τήν ἐνανθρώπησιν καί κατά σάρκα γέννησιν, κένωσιν, πτωχείαν καί ὁμοίωσιν κατά πάντα τοῖς ἀνθρώποις ἐκτός ἀμαρτίας ἐνεστερνίσθη ὁ Κύριος καί εἰς ὅλον τόν ἐπί τῆς γῆς βίον αὐτοῦ. Ἐταύτισεν ἑαυτόν μετά τοῦ προσλήμματος Αὐτοῦ, ἦτοι τοῦ ἀνθρώπου, εἰς ὅλα τά ἀδιάβλητα ἀνθρώπεια πάθη ἕως καί τόν θάνατον. Διέφυγε τόν κίνδυνον τῆς ἐξουσιαστικῆς μανίας τοῦ Ἡρώδου οὐχί ἐν τῇ θεϊκῇ δυνάμει Αὐτοῦ ἢ ἐν βίᾳ ἀλλά ἐν τῇ ἐνδύσει καί δυνάμει τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας, μετοικῶν ἐκ Βηθλεέμ εἰς Αἴγυπτον καί ἐκεῖθεν δι' ἀγγέλου εἰς Ναζαρέτ προσκαλούμενος, ἐξ ἧς καί τήν προσωνομίαν Ναζωραῖος προσέλαβε καί ἐξ ἧς ἐνηλικιωθεῖς καί βαπτισθεῖς ὑπό Ἰωάννου εἰς Ἰορδάνην ἐκήρυξεν ἐνιαυτόν Κυρίου δεκτόν. Ἐχάραξε ριζικὴν τομήν καί καμπήν εἰς τήν ἀνθρωπίνην ζωὴν καί ἱστορίαν, ἦτοι τήν νέαν περίοδον τῆς χάριτος, τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἐν ἧ εὐηργέτησε καί ἴασατο ἀσθενεῖς, ἀνέστησε νεκρούς καί προσήνεγκεν τῷ Πατρί ἐν τῷ σταυρῷ τό προσληφθέν σῶμα Αὐτοῦ, καί ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἵνα συναστήσῃ τούς πιστεύοντας εἰς Αὐτόν.

Τό ἔργον Αὐτοῦ τῆς εἰρήνης, συγγνώμης, συνδιαλλαγῆς, δικαιοσύνης, ἀγιασμοῦ καί σωτηρίας, ἀναληφθεῖς εἰς οὐρανοὺς ὁ Κύριος, ἀνέθεσεν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τούς ἀγίους Αὐτοῦ μαθητάς καί ἀποστόλους, εἰς τό σῶμα Αὐτοῦ, τήν Ἐκκλησίαν. Αὕτη διά μέσου τῶν αἰώνων καί σήμερον, ἀποτελεῖ τήν φανέρωσιν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, τήν ὁποίαν εἰσήγαγεν εἰς τόν κόσμον ὁ μεγάλῃς βουλῆς ἀγγελος, ὁ ἄρχων τῆς εἰρήνης, ὁ Ἐνανθρωπήσας Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Αὕτη κατακοσμεῖ τά ἦθη τῶν ἀνθρώπων, κηρύττει, ὡς ἐδιδάχθη παρά τοῦ ἰδρυτοῦ αὐτῆς, εἰρήνην τοῖς μακρὰν καί τοῖς ἐγγύς, ἀγάπην εἰς τόν πλησίον ἀλλά καί εἰς τόν ἐχθρόν διά μεταμόρφωσιν τοῦ πεπτωκότος κόσμου εἰς παράδεισον, τήν ἐπιστροφήν τοῦ πλανηθέντος ἀνθρώπου εἰς τό πρωτόκτιστον αὐτοῦ κάλλος καί τήν συμμετοχὴν αὐτοῦ εἰς τήν δόξαν τοῦ Χριστοῦ παρά τῷ Πατρί.

Ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν μαρτυρεῖ καί διακονεῖ τό μυστήριον τοῦ ἀγγελικοῦ ὕμνου, τῆς «*ἐπί γῆς εἰρήνης καί ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίας*», εἰς τούς τόπους, εἰς τούς ὁποίους τοῦτο ἀπεκαλύφθη. Σήμερον δέ, ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ κατά σάρκα γεννήσεως, βιοῖ τοῦτο εἰς τό ἀπέριπτον τοῦτο καί θεοδέγμον Σπήλαιον καί εἰς τήν Κωνσταντινίειον καί Ἰουστινιάνειον ταύτην Βασιλικήν, τήν ἀποτελοῦσαν εὐλογίαν καί προστασίαν ὅλων τῶν κατοίκων τῆς Ἁγίας Γῆς καί δὴ τῶν τῆς Βηθλεέμ.

Ἀπό τοῦ ἱεροῦ τούτου ἐκκλησιαστικοῦ μνημείου καταγγέλλομεν πᾶσαν πρᾶξιν τρομοκρατικῆς ἢ καί πολεμικῆς βίας, πᾶσαν πρᾶξιν κατακτήσεως ἢ σφετερισμοῦ ξένων ἐδαφῶν, πυρπολήσεως ἱερῶν σεβασμάτων τῶν θρησκευτῶν, βασανισμοῦ ἀνθρώπων

καί ἐκμεταλλεύσεως αἰχμαλώτων καί δὴ ἀμάχων γυναικοπαίδων καί ποιούμεθα ἔκκλησιν ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν τῆς Ἁγίας Γῆς, ἵνα παραμένωσι εἰς τὰς πατρογονικὰς αὐτῶν ἐστίας τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, εὐχόμεθα δέ εἰς τὸ εὐσεβές χριστεπώνυμον ποίμνιον ἡμῶν εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν καί ὅπουδήποτε γῆς καί εἰς τοὺς προσερχομένους ἐκ περάτων τῆς γῆς εὐλαβεῖς προσκυνητὰς τὴν χάριν, τὴν δύναμιν, τὴν εἰρήνην καί τὴν εὐλογίαν τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκί νηπιάσαντος καί ἐκ τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας κατὰ σάρκα τεχθέντος θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Βηθλεέμ, **ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2016**

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων